

herom skal udgaa, er det, fordi jeg mener, at Forslag derom bør fremkomme fra Regeringen og fra det ledende Partis Side. Det er et Led i hele den Skattepolitik, som er rejst af Regeringen, og som saadan vil jeg betragte det. Men netop derfor bør det ikke kræves afgjort paa Finansloven.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning, som jeg fik Anledning til ved, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) angaaende den Maade, hvorpaa Musikere ere ramte ved Forlystelseskatten. Da dette Spørgsmaal sidst var til Afgørelse her i Tinget, blev der fremsat en reserverende Udtalelse om dette Punkt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard). Han havde den Gang, ligesom jeg, Frygt for, at der paa dette Punkt var en Samfundsklasse — maaske ikke meget talrig, men den var der —, som blev ramt for haardt. Dette have nu Begivenhederne bekræftet, og jeg mener, ligesom det ærede Medlem fra Ringsted, at da det drejer sig om Smaafolk, er der Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Flertallet i dette høje Ting for den Tilslutning, det har givet mit Budget paa Finansloven, og naar jeg undtager et enkelt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Kultolden, kan jeg udvide denne Tak til samtlige Partier her i Salen. De Udtalelser, som Flertallets ærede Ordfører fremkom med om forskellige Punkter i Betænkningen, de forskellige Samraad, kan jeg ganske give min Tilslutning, og idet jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, behøver jeg ikke selv at komme ind paa disse Punkter, for saa vidt ikke andre Talere ved særlige Bemærkninger maatte give mig Anledning dertil. Kun skal jeg bekræfte, hvad den ærede Ordfører udtalte om uaccepterede Vekslers Stempelfrihed. Ændringsforslaget herom fremkom paa et meget sent Stadium af Stempelovens Behandling i det andet Ting som Følge af en meget indtrængende Henvendelse fra Postvæsenet, der beklagede sig over de Vanskeligheder, de bestaaende Regler for uaccepterede Vekslers Stempel voldte i det hele internationale Postsamkvem. Der var meget kort Tid til at undersøge dette Spørgsmaal, og det er et af den Slags Spørgsmaal, som det i det hele er vanskeligt at undersøge. Det er her som ved mange Stempelspørgsmaal meget svært at se, hvor stor den finansi-

elle Rækkevidde af en Ændring kan være. Jeg maa sige, at jeg ved de Erfaringer, der senere ere indvundne, er kommen til den Erkendelse, at man her har strakt sig for vidt, givet Afkald paa en større Indtægt — hvor stor kan jeg ikke sige —, end man den Gang antog, og at de Vanskeligheder, Postvæsenet paaberaabte sig muligvis kunne afhjælpes — for en Del i alt Fald — paa anden Maade, saa det er rigtigt, at jeg har under Overvejelse at fremkomme med et Forslag om Ændring af Stempeloven paa dette Punkt.

Hvad Fiskerilaanene angaar, som den ærede Ordfører beklagede, at der var lidt Tab paa, haaber jeg, han vil indrømme, at der virkelig er gjort noget for at redressere dette Forhold, saaledes som det ogsaa er oplyst ved en Skrivelse fra Finansministeriet i Betænkningen, idet Finansministeriet i Efteraaret indgik til Landbrugsministeriet med en Forestilling paa dette Punkt og med Forslag om indenfor Lovens Grænser at indskrænke Maksimum for de Laan, man giver baade til nye og brugte Fartøjer, naturligvis forskellig for de to Kategorier. Dette tiltraadte Landbrugsministeriet, og der er nu, stadig indenfor de bestaaende Loves Rammer naturligvis, indført en forsigtigere Praksis med Hensyn til disse Laan, saa jeg tør sige, at for de Laans Vedkommende, der fremtidig gives, ville Tabene ikke paa langt nær blive saa store som tidligere. Helt at undgaa Tab tør man sikkert ikke vente.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremkom med nogle Bemærkninger om Forrentning af Kassebeholdningerne ved forskellige Institutioner, og det ærede Medlem støttede sine Udtalelser paa en udførlig Skrivelse, som er tilgaaet Finanslovkommisjonen fra Finansministeriet. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det er lidet heldigt, saa højst forskelligt som Praksis har udviklet sig indenfor de forskellige Grene af Administrationen, men det ærede Medlem maa ikke tro, at det er noget, der kan forandres med et Pennestrøg af Finansministeren. Det kan overhovedet ikke forandres ensidigt af Finansministeren, men kun ved en Række — og det en langvarig Række — af Forhandlinger med de andre Ministerier om at faa en ensartet Praksis paa dette Omraade. Jeg har i Finansudvalget givet et Løfte om at ville give Stødet til og ogsaa lede saadanne Forhandlinger. Det er et stort og langsommeligt Arbejde, og jeg tør ikke love det høje Ting at